

Sibertatea

prof. MIHAI APOSTOL 386078/

REDACȚIA

Ploiești, Strada Justiției No. 14
Telefon 211

Redactor: CONST. I. VIȘINA, Avocat

Abonamentul anual 150 lei

FOAIE DE LUPȚA CULTURAL-NAȚIONALĂ
ȘI DE EDUCAȚIE CETĂȚENEASCĂ

Apare la 1, 10 și 20 ale fiecărei luni

SUB DIRECȚIUNEA D-LOR:

George Manolescu
C. Cristodorescu
ADVOCAȚIDirecție inițială:
ZAHARIA BĂRBULESCU, Avocat

ADMINISTRAȚIA

SERGIU GHEORGHIU, Avocat
Ploiești, Strada Căzărilor No. 1

Reîncepem lupta

Spuneam — odinioară — la aparițiunea ziarului nostru, că socotim că răspundem nevoii tot mai simțite de intensificare a activității pentru pregătirea politică — pe cale culturală — a masei cetățenești. „Sibertatea” își va depune și ea piatra contribuției ei miedeste la temelia acestui așezământ, convinsă de adevărul că despre cetățeni nu trebuie să-și aducă nimeni aminte numai în preajma luptelor electorale.

Și adăugăm, că programul pe care ni-l propunem, dacă nu putea să aibă rezultatul desăvârșit al sforțărilor noastre, trebuia să fie — cel puțin — indemnul celor ce vor veni după noi, pionierii mai fericiți, pregătiți mai bine în această luptă, urșiți — poate — de a avea satisfacțiunea strălucită a atingerii scopului.

Convinși, mai ales în ultimul timp, de paguba pierderii energilor în întunecul luptelor sterile, împărțitoare în tabere dușmănoase, nu din principii ci din interese și ambiții personale, „Sibertatea” înțelege — astăzi — să-și reia activitatea interuptă, desaproband — în linia conduitei ce a avut-o și până acum — lupte neferocitate, care și-au făcut de cultivare — presa —, ce de o bica de vreme, are intristătoare mure de a deservi masei cetățenești prahovene.

Și înțelegem să deschidem această luptă de critică obiectivă, fără nădejdea pentru nimeni că am voi să alunecăm în arena polemică obișnuită a presei locale, cu atât mai mult cu cât, în creșterea și în dezvoltarea ei, nu trebuia să ne depășească și să ne împună ei

norme de lucru constructiv, ne-au făcut — tocmai — să încercăm o deprindantă desiluzie.

Asistăm din zi în zi — pare-că — la întrecerea de-seperantă a unei stilistice, asemănătoare aceleia pe care întâmplător o auzim debătându-se, în răspântii de străzi mărginașe, de vecinele ce — cu acest prilej — își scutură cu obsenitate și unele efecte de îmbrăcăminte.

În asemenea ocazii, simțul pudorii impune ca să părăsești precipitat teatrul discuției — acele locuri.

Deschizând foile unei prese locale, simți dogoarea rușinii arzându-ți obrăji.

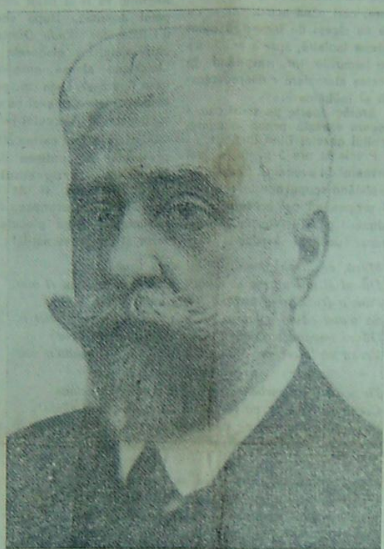
Desigur, nu prin o astfel de operă se poate contribui la desăvârșirea pregătirii — prin cultură — a masei cetățenilor.

Înțelegem, și ne încăpătânăm în credința ce avem, de a căuta să convingem, să îndreptăm, pe cât modestele noastre puteri ne vor îngădui.

Voină să facem evident acestei mase, că sistemul de „cultura” pe care îl vizăm constituie tocmai veninul primejdiei care otrăvește, care se străduie a demonstra cetățenilor, că lor n’ar trebui să li se adreseze nimeni, decât numai prin acest stil viu.

Încât privește sterilitatea luptelor, desavuarea lor ne va fi prilejul de a duce același război vâlnic, pe care l’am dus și în contra actualității alcătuirii comunale.

Merită acest oraș o soartă mai bună, și după atâtea suferințe, credem că este locul ca în schimbul incapacității și încorectitudinii, să nu i se rezerve — iarăși — încorectitudine și trădăvie.

† ION I. C. BRĂȚIANU

În ziua de 24 Noembrie a. c., s’a stins din viață — fulgerător de repede — acela care strălucise destinele neamului, cu nemărginită pricepere, mai bine de un sfert de neac.

Sunt abia trecute 2 săptămâni de atunci și dându-ne seama că el aparține de acum numai istoriei, care își sapă pe lespezea mormântului său cuvintele de foc, neferitoare, simțim că de greu e să vorbim noi de acela, care a depășit, prin activitatea sa de uriaș alinelui și epoca în care a trăit și hotarele neamului, pentru întregirea cărora a luptat și a isbândit.

Ion I. C. Brătianu a fost orăritorul sub ochii cărui încremenea rău făcătorii și

răuvoitorii țării noastre — cei dinăuntru și cei din afară — și sub imboldul unei căruia multumile de toate straturile sociale, prăneau în cruciada pentru înălțarea Națiunii și propagarea ei. De acela, după ce aripa morții a culcat în mormânt pe acest mare bărbat, pe urma lui a rămas încă — o grandioasă operă necercată — slăpi de granit în fața, pe care se va scrie în întreg eșafodajul de lăcră pentru mai binele și fericirea poporului român.

A fost omul providențial, care a gândit mult, a vorbit puțin și a înfăptuit enorm, și aceste calități i le-au recunoscut fără preocupare și îndersări lui, descoperindu-și fruntea.

Produs al unei vechi concepții care îi îndemna să socotească orașul și județul ca o moșie a lor, D-nii aceștia, scipiți astăzi în viața politică toată ura intereselor pe care nu și le mai pot satisface.

Avariile noastre politice nu sunt poate bolnavi trușești, dar pot în avaria lor microbul unei cumplice crize morale.

Cetățenii noștri i-au recunoscut în nepăsările lor violente de limbaj și în complicitățile în jalele și înconștiențele lor apărări prezentate opiniei publice.

Încapabili să se îndrepte și să se ridice, avariile politice au

început să calomnieze și să insulte pe acei de care voiesc să se apropie, nu ridicându-se până la ei, ci coborându-i până la mizeria lor morală.

Opinia noastră publică, detestă acțiunea nefastă a avariilor politice, care proslăvesc orice noțiune de educație cetățenească, cinste și demnitate politică.

Noi, conștienți de marea, de demnitatea noastră morală și de înaltă apreciere a concepțiilor noastre, nu ne speriem de otrăvirea acestor avarii și le facem cunoscut că, ori de câte ori vor încerca să mai ne calomnieze și să ne insulte, noi îi vom lovi, îi vom lovi... cu tot disprețul nostru.

Lb.

Cronica rimată AUTUMNALĂ

(Aspecte ploieștene)

Cerule s’a cernit

Și cerne

Din adâncul lui de umbră,

Ca din țigă inspirată-a unui bard cu gânduri sumbre,

Picuri de melancolie,

Lăcrimi sârbete și vane,

Ploaia enervant de calmă, care cântă pe burlean.

Tot cernita ca și cerul, pe lucioasele trotoare,

Forfotesc umbrele negre,

Mici cupole mișcătoare,

Cu minuscul paratrăsnet, lustruite și severe,

Îmbrăcând banalitatea de sub ele în mistere.

Cum le văd, îndoliate,

Scut burghiez în vânt și ploii,

Au ceva din resemnarea vâduvelor de război,

Căci în urbea cu tradiții belicoase

Și roabe,

N-au avut doar rol de scuturi umilele umbrele;

Azi își picură’n șiroaie

Lăcrimile lor de ploaie

Fiindcă plâng apuse glorii, când le-au dat aliori de spadă

Cetățeanu și Sabaru,

Într’un crunt duel pe stradă.

Sub umbrele,

Pietonii depe ’nguste trotoare

Se fac mici,

Când trec în goană lungi mașini grohăitoare

— Patrupede-aristocrate

Cu galosi de cauciuc —

Căci-aruncă în val noroiul,

Vin,

Împroașcă

Și se duc...

Numai eu ofttez nostalgic după zilele cu praf

Când, pe ulița franceză,

Ca la cinematograf,

Căci pur și simplu țineau astăzi limba strâmbă

Căci spre zău țineau astăzi limba strâmbă

Doar priasul de noroi

Și — din când în când — prin ploaie,

Rareori mai trec în goană silueta scributei

Și... grăbite.

Toamna-și șmârta prin ploaie răgușitu-i diapazon

Iar Rainovii

Și Dineștii, toți flăcăii, de sezon,

În palton blănit la guler — lei cu naftalină în coame —

Străjuiesc fidele trotoarul cu recolta lui

De poame.

Plouă turbure, de par’că Dumnezeu — ca muritorii —

Storce în teascu-i turburelor din cereșile podgorii...

Dar Mirică

Cu Suliță

Și cu Zili

Omuz zili

Și-a sezonului de toamnă, se comportă demn și primii

Cari încearcă turburelul

La „Mercur” și Kaldierimis.

Și pe când din cer se cere negrita dezolare

Pe câdnii și pe trotoare,

Urbea plină de noroai — îndigată ciulama —

Cere cerului mai lute hibernala mușama,

S’o aștearnă

Alba iarnă...

P. Lican.

EX PARVUS

Iată adevărul.

Accionarii unei noile gaze politice, simținduse descoperiți că alegărilor după Primărie, caută să-și înșele cititorii în felul următor:

„Pe noi nu ne interesează Primăria!

„Dorim însă grabnica plecare a actualului consiliu communal.

Vrem un alt consiliu communal, compus din tot ce are orașul mai ales, mai priceput, și mai gata la sacrificii de muncă”.

Socotim că toată lumea a ghicit, că după „Vitorul Prahovei”, oamenii cei mai aleși și mai

pricepuți sunt tocmai D-lor, cari s’au obișnuit să comande la Primărie ca și la curțile și vile D-lor și le vine greu astăzi când nu mai au cu ce să-și satisfacă resturile clientele politice și pe oamenii D-lor de afaceri.

Acesta este adevărul!

Avariile politice.

Este neîngăduș, că agitatorii politici locale se sbat într-o atmosferă de decădere, care repugnă ori cărui cetățean cinstit. Căuza acestei crize a politicii noastre, este desigur numai acțiunea negativă a avariilor politice.

DE CE?

„CERCUL JURIDIC” PRAHOVEAN

Toată lumea se întreabă cu mirare și nedumerire: de ce D-l Quintus și-a părăsit locul de onoare — lipsit de muncă și de griji — pe care D-sa îl ocupa în partidul liberal, pentru a se lansa într-o aventură fără viitor, în compania unor bătrâni ratați și a unor tinere neisprăvite?

Nimeni nu voia să primească explicațiunile date în primul număr al „Vitorului Prahovei”: „conducerea școalelor de D-lui Nicolaescu și nepriceperea acolitajilor săi”, căci este prea de tot neeroasă! De abia scursă puțină vreme de când partidul liberal a venit la putere, și într-un timp atât de scurt, nici D-l Nicolaescu nici partizanii săi nu au putut da măsura capacității ori incapacității lor! Și dacă D-lui Quintus i s-a făcut cunoscut la șefie atât amar de timp, până ce chiar și D-sa s-a convins de propria incapacitate, de ce D-sa și tovarășii și sunt atât de nerăbdoși și exigenți față de noul șef? Ne întrebăm și noi de ce?

Toată lumea știe doar că debarcarea D-lui Quintus și ungerea D-lui Nicolaescu ca șef în locul său, au fost motivate tocmai de slăbiciunea D-lui Quintus în conducerea partidului, de lipsa sa de activitate și de desinteresarea sa de tot ceea ce era interes public. Și pentru că pilula să fie înghițită cu mai multă ușurință, s-a procedat cu D-sa întocmai ca la pensionarea ofițerilor: i s-a acordat un grad mai sus, acela de „președinte de onoare”. De ce astăzi face D-sa atâtă car de acest grad obținut în aceste împrejurări? De ce?

Obiectivitatea ne obligă, ce e dreptul, să recunoaștem D-lui Quintus că activitatea anturajului pe care D-sa și l-a ales și pe care l-a cociotat în toate demnitățile partidului, nu a contribuit cu puțin la mărirea sa. Și atunci de ce se miră D-lui Quintus că înlocuirea D-sale prin D-l Nicolaescu nu a fost o simplă substituție a unei persoane în locul altuia la șefie, ci a câștigat caracterul unei schimbări de regim, amplexarea unei adevărate remanieri, cu înangurarea de noi metode? Astfel stând lucrurile se pune întrebarea: putea D-l Nicolaescu să-și îndeplinească mandatul pe care congresul partidului i l'accredita servindu-

se de oameni compromiși de sub regimul D-lui Quintus? Evident, nu! La vremuri noi trebuiau oameni noi! Așa a făcut D-l Nicolaescu și tot așa ar fi procedat și D-l Quintus! Ceva mai mult, D-l Quintus ar trebui să fie recunoscut nouii șef că nu a menținut în demnități pe acolitajii D-sale, în timp ce dănsul era îndepărtat dela șefie! Ar fi fost o răsunătoare prea crudă din partea D-lui Nicolaescu, și o palmă prea răsunătoare pe obraji săi!

Dar ceea ce imprimă răsunătoriei D-lui Quintus, în cea mai mare măsură, caracterul de aventură carnavalescă, este compoziția burlescă și eterogenă a cohorții care îl urmează și care ne amintește adunăturile mercenare ale lui Mahno ori Petliura.

Cu D-l Ionescu Lungu pornește D-l Quintus la regenerarea morala a partidului? Cu D-l Gogu folosește voștile D-sale să recucerească orașul? Cu D-l Naumescu la reînnoirea cinstei? Cu D-l Ioan Papazol, la reabilitarea caracterelor? Cu D-l Spirea Sorescu la reînnoirea culturii? Cu D-l Aristide Nasopol, la recompensarea popularității? Cu D-nii Crețoiu și Gyon, la restaurarea valorilor?

Dar această „cremă” a partidului în numele căreia D-l Quintus îndrăznește să revindică șefia, este în realitate un vicecîrm, în care D-sa a strâns izgoniți din toate partidele, primii prinții ori protecții în rândurile noastre, printre care se pierd cei câțiva liberali pretențioși, pe cari vântul democrației adevărate i-a expulzat din demnități în cari se cutăbășiseră și cari socoteau că li se cuvin prin drept divin.

Toate aceste cauzități negative nu puteau altfel decât să grupeze laolaltă sub drapelul d. Quintus, formând... partidul său.

Desigur că partidul liberal dăorește recunoștința d-lui Quintus căci servind de reactiv, târșite după sine, afară din partid, toate impuritățile, cari îi vițiau aerul, lăsând împrejur D-lui Nicolaescu pe toți acei cari și-au închinat viața—de bine de rău—muncii rodnică, muncii fără preget, muncii regeneratoare, de care țara era atâtă nevoie, mai ales în împrejurările de astăzi.

O plăcută și înviorătoare surpriză! Cu atât mai plăcută cu cât s-a încheiat în vremurile acestea de după război, când umbră stomacului acoperă lumina gândurilor frumoase și cu atât mai înviorătoare cu cât pune în mișcare cel mai numeros grup de intelectuali din orașul nostru — avocații și magistrații — călăuzindu-l către preocupări de pură cultură.

„Cercul Juridic” reînălțat de un restrâns mănunchi de magistrați și avocați — sub atât de frumoase auspicii — prin numărul impozant al celor ce au luat parte la cea dintâi întrunire, din 5 Decembrie a. c., îngăduie să se întrevadă mult dorita colaborare intelectuală a juristilor noștri — în afară de procesele zilnice — și o mai strânsă uniune sufletească a tuturor acestora, cari până acum, rar — ca să nu zicem de loc — s-au putut aduna laolaltă, spre a se bucura de bucuriile lor, respirând în aceeași atmosferă camaraderică și înălțătoare.

Arătăm foarte pe scurt cum a decurs această primă adunare, spațiul gazetelor fiind limitat. Precis la ora 5 p. m. a luat cuvântul d-l avocat C. Ceruleanu, explicând scopul acestei reunitiuni și propunând ca președinte al adunării pe d-l Nic. M. Părulescu, decanul baroului, care

Măz, ce inspiri poezii, și dai viață anui lui,
Dă-mi și mie-un pic de sprijin, când doresc a nu fi mut.
Pune-n fraza mea adănată temerării stilul,
Să n'aud că-mi spune ori'unul: ca poet, e bun jurist!
Dă-mi imagini strălucite, când lua lumea la refec:
Vreau să n'trec pe Minulescu; Goga... să înghită! m'ac.

Țin ș'aduc cu vorbe calde un omagiu ș'an prios
Cercului, ce sper că totuși nu va fi un „cercuț illoș”.
Și-aș dar, fiindcă de acum, ne-am vedea din Paște 'n an,
Să schilț în două linii și al Cercului program:

Oratori avem cu carul și să nu vă mai mirați,
Când avem în sânul nostru, șapte mi de avocați!
Va avea întâi cuvântul Gorgota ca strălucire...
Calea tronului-i deschisă, fără nici o „impotrie”!
Va vorbi apoi o orăzoă, c'oșoi felul lui, mă rog,
Ține lung, când îl apucă, „Ioan” Nicu Psiălog.
Ne va face teoria abstenenței, nea Tiliac,
Înnoind jurisprudența lui... Barzon și-a lui... Sulică!
Și va face-o conferință „erudită” Stanimir,
Va prelunge că-l o forță, ne va lua cu... oluzbir!
Va mai face-o „cozerie” franzeuzăcă, nenea Lazu,
Cu boaveta sub bărbie... alfel... unde-ar mai fi hazu?
Cu-a sa fagă bălăioară de copil nevinovat (!)
Va mai spune-o șnoasă, două, micaluții Mircea Stat.
„Filomela liberală” ne oferă ca desert!

— De când te ferești să mi spui ce ai pe suflet Măzrac? Rispu-mi-mă de data asta.
— Să trăiți d-le Lt, nu m'am ferit niciodată și nici acum nu m'as fi ferit, dar... prea multe am de spus și mă înecăsc. Să mai mă liniștesc și vi va atâna la d-va, ca la pârțile mele și vi spun tot.

— Bine Măzrac, am să te aștept.
Nu știam ce să cred. Să fi murit cineva acasă? Mărioara pe care o lubea așa de mult poate? Altecva, ce l'ar fi doborât pe el? Dar, de ce ne-nim spunea mi?

— La prânz Vintilă mi raportase că d-l Caporal n'a băgat nimic în gură și că numai a oțtat toată ziua.

— Ce are mări Vintilă? Vontu n'a vă spus?

— D-le Lt, nu ne-a spus decât că o gimn tot mi țărzu. Eu zic că n'o fi găstbi bine acasă.

— Pe seară am adunat compania, am aranjat tot ce trebuia pe d-ndă. Cu d-lui cănt intram pe pozie. Dădă, unele instrucțiuni, de m. Era abătut, chinat de d-ndă. La plecarea mea, m'a n-ut că și cum ne-am fi înțeles fără să-mi am înțeles de d-ndă. Am intrat în bordel și vorba, domol, cu ochii mei că m. uncori pironindă în cite un loc și rămânând așa.

— Să mă erți d-le Lt, că nu v'am spus durerea mea până

exprimându-și nădejdea în foloasele și înfrînca „Cercului Juridic”, aduce omagii memoriei marelui Dimitrie Alexandrescu, tot președinte de onoare și dă cuvântul d-lui avocat C. St. Radu. Acesta — din amintiri personale și dări de seamă publicate în diferite reviste juridice — reconstituie icoane din trecutul „Cercului” al căru istoric îl face și-l prezintă ca un îndemn pentru cei de față. Făgăduiește concursul magistratilor d-lui judecător Tullia Gorneanu și în urmă d-lui avocat G. Iodăneanu prezintă luminis subiectul conferinței sale: „Frauda la lege și schimbarea de naționalitate”. Nu se poate rezuma în câteva cuvinte, ceea ce a fost deplin documentat, perfect judicios și atât de lămurit expus. Regretul va fi al celor ce n'au putut asculta... După aceasta, d-l judecător Radu Dimiu, dă citire statulelor elaborate de o comisie aleasă anterior, în care figura și D-sa și prin a-celamete este designat ca secretar general al „Cercului Juridic”.

Acesta a fost partea oficială, prezintă în „ordinea de zi”. Lipsea însă, programul cercului Juridic” și de acela D-l Jude Tullia Gorneanu a cerut cuvântul, stăvilind plecarea tuturor și l'a expus astfel:

— Acesta a fost partea oficială, prezintă în „ordinea de zi”. Lipsea însă, programul cercului Juridic” și de acela D-l Jude Tullia Gorneanu a cerut cuvântul, stăvilind plecarea tuturor și l'a expus astfel:

— Acesta a fost partea oficială, prezintă în „ordinea de zi”. Lipsea însă, programul cercului Juridic” și de acela D-l Jude Tullia Gorneanu a cerut cuvântul, stăvilind plecarea tuturor și l'a expus astfel:

— Acesta a fost partea oficială, prezintă în „ordinea de zi”. Lipsea însă, programul cercului Juridic” și de acela D-l Jude Tullia Gorneanu a cerut cuvântul, stăvilind plecarea tuturor și l'a expus astfel:

— Acesta a fost partea oficială, prezintă în „ordinea de zi”. Lipsea însă, programul cercului Juridic” și de acela D-l Jude Tullia Gorneanu a cerut cuvântul, stăvilind plecarea tuturor și l'a expus astfel:

— Acesta a fost partea oficială, prezintă în „ordinea de zi”. Lipsea însă, programul cercului Juridic” și de acela D-l Jude Tullia Gorneanu a cerut cuvântul, stăvilind plecarea tuturor și l'a expus astfel:

— Acesta a fost partea oficială, prezintă în „ordinea de zi”. Lipsea însă, programul cercului Juridic” și de acela D-l Jude Tullia Gorneanu a cerut cuvântul, stăvilind plecarea tuturor și l'a expus astfel:

— Acesta a fost partea oficială, prezintă în „ordinea de zi”. Lipsea însă, programul cercului Juridic” și de acela D-l Jude Tullia Gorneanu a cerut cuvântul, stăvilind plecarea tuturor și l'a expus astfel:

— Acesta a fost partea oficială, prezintă în „ordinea de zi”. Lipsea însă, programul cercului Juridic” și de acela D-l Jude Tullia Gorneanu a cerut cuvântul, stăvilind plecarea tuturor și l'a expus astfel:

Să vorbească cu glas tare, sau să cante la concert.
Ca pahalul la gură și cu glasul de dădă.
Ne va delecta Manole cu eternă... „Cădrue”.
Iar ca niciodată Gicu, discutând un caz de fur,
N'o să credeți c'o să fie... clar, precis și foarte scurt!
Va fi pe glas de stenor și cam glas de strigoi,
Are firea cam ciudată... (nu e vorba de Priboi!)
Despre „Frauda la lege” ne-a pisat chiar Văclănuș.
E dispus s'o la „d'apo” și să termine... la anu.
De dioruri” și „de chituri”, va vorbi în lung și n'lat,
Domnal Petre Tutoveanu, singurul specialist.
Veți dormi când l' Predeșcu, devenind cundăndor,
Va ofta după epoca, când era și senator.
Va pleda apoi cu glasul delicat ca de sirop.
Amorezul Grăia care, e special în acest scop.
Vijelios, cumplit, bombastic și-lor lui câmpii telegail,
Când o „ncepe Ion Papazol, să-și alace adversarii,
Dar, ca să vedeți o luptă, să o'ardet ce poate omu,
Eu propun un „match” de probă între Lambe și Ionomu
Ghendovici ne va'ntreține de a lui statornicie,
Sau cum speră să devie... ajutor la Primărie.
De-o apare la tribună și simpaticul Părdos,
Carmentă că subiectul l'a în trala cu... susu n'jos.
Mai avem la cercul nostru lipi geniali, dar cam... anoi:
Mișculă, Valerică c'oșo grămadă... Anagnosti?
De vor line conferințe, ne-au focul pe loși... pifite.
(Dar ulam să fac mențiune de... Nedelcovici Ilie!)

Iată dar câte talente, câți maeștri oratori
Șa decis să ne distrugă, să ne bage în răcori!
Următorul lucru însă, o ș'eam mare noroc,
Căci sedința oltore, poate să nu abia loc.
De-o mai fi or'o reunune, (rar să vezi așa constanță!),
O să fie conferință... mută dela manufactură!
Și-o să aie oada publică, să-l uimpe de Fălpești,
Căli, aduse Origoari?), oaspeți mari din București (!?)

Tuligor.

De la barou, un grup de avocați și magistrați s'au îndreptat spre „Berbec” unde a avut loc o agapă colegială, plină pe voe

hună și care s'a sfârșit spre miezul nopții.

Urăm și noi „Cercului Juridic” viață lungă și spor la muncă! Spectatori.

*) D-l avocat Or. Iv. a lăsat la deschidere „Cercului Juridic” prahovean” pe D-nii latrate Miceșcu, Andrei Rădulescu, etc., dar s'a putut veni alimeni din Capitală. (N. R.)

Parastas pentru Zaharia Bărbulescu

Trece vremea... Eri 11 Decembrie s'a oficial parastasul de 6 săptămâni dela moartea iubitului nostru coleg Zaharia Bărbulescu. Parcă a fost ieri și parcă n'a fost niciodată. Gândurile acestea ne prindeau în biserică „Buna Vestire” unde se adunaseră membrii familiei — într-o pioasă reculegere — prieteni și rude, și puflini, foarte puștii colegi.

Se repede așterne ulărea vâului ei, ce dureros de repede lăsam numai pămintul, pe cei cari — până ieri — au fost în mijlocul nostru. Parcă pospaiul de zăpadă ce a acoperit glia

proaspătă de pe mormântul lui Zaharia Bărbulescu, a înghițat și amintirea lui. Așfi de vie totuși în lacrimile celor cari i-au fost aproape.

După oficierea serviciului divin, după pelerinajul la mormânt, familia a oferit o gustare celor ce veniseră să retrăiască mai viu clipele duse, să-și dea iluzia că sunt încă aproape de cel dispărut, a cărui imagine o căutau parcă să se răsfărăng în lacrimile ce curgeau pe obraji celor ce i-au fost dragi.

Să-i fie somnul liniștit iubitul dispărut.

— La noi?
— Da!
— Și tu?
— Eu seara mă duc și dorm la mama, că doar n'o și stau cu el în casă. Ce vorbi-i asta pe tine?

— Intreb și tu. Te superi?

— Incepuseră să înțeleg și cu toate asta parcă mi-era greu, nu puteam, nu vream să înțeleg ce era. Și sângele-mi da năvală la cap. Simțeam că ard, că mă aprind. Seducam că un grătar de foc și nici ei parcă nu-i venea bine de loc cu mine acolo. Neavasta mea dle Locotenent — după un an de zile aproape de când nu ne văzusem. Poate îl aștepta pe celălalt și ar fi vrut să scape mai repede de mine.

Gândii s'o încerc, să mă fac că plec, să văd ce zice. Trebuia să nu mă lase așa de grabă — prea mi-ar fi călcat inima în picioare.

— Mărioara — i-am zis — eu o să plec la regiment.

— Păi, du-te dacă ți-a dat voce numai atât. Ce să faci?

— Să-mi prinză o găină și s'o frigă, să am pe drum ce mănca. E drumul lung.

— Găini eu n'am. N'ai fi vrând să-ți la din 2-3 câte mai lung și să n'am un ou — un pui la vară. D-le Locotenent, parcă-mi scoțea viața din mine așa încet, încet. Iam venea să lip — dar isam.

— Cum, în curtea noastră nu e o găină pentru mine?

— Înțelegi că nu.

FILE DINTR'UN CARNET DE CAMPIE

MĂRZAC

În satul acesta — în fața Măzrăgilor — am găsit pînă la tufă, când am intrat în oțelivă. Am văzut aici și eu și... s'au totu... șefie, cum se înbră... vâdu... câmpile, cum s'au deschis mîștii și au intrat pînă pînă în grădini. La biserică satului am sosit și noi nu-mărit mormintele, săpând gropi proaspete, ce înghițeau trupuri de voinici fără noroc...

Prin Mai — pentru vre-o câteva zile — ne-am dus la schitul „Mugnozole”, unde trebuia să facem bac. Deapre de spomotul tranșelor, în cubul de verdeață, în liniștea pădurii de acod, frământaia de vânt, pe Măzrac l'a prins mai puternic dorul de Mărioara lui și adăundându-și aminte că odată îl făgăduia că o să-i dau voe, a venit să mă roage din nou.

Săritur am rugat la rândul-mi pe Căntănt de batalion și acesta — mai ales că îl cunoscuse că e de cinst și de vrednic — sub forma unei delegații i-a aprobat 4 zile. Doar nu plîngea de bucurie cănd l'am chemat și i-am dat ordinul de serviciu.

— În stor mă duc de acum, d-le Locotenent.

— Drum bun Măzrac!

A trecut o săptămână de când s'a treia pe seară a fost la companie. M'am găzduit, cât de corect e omul! Asta dacă vine cu o zi înainte de lângă soția pe care o dorea și o lubește atât de mult și pe care n'o văzuse dela începutul războiului.

Povestea era astfel însă. A doua zi Măzrac nu mai era cel dintâi. Treceam pe lângă bordelul lui și nu-i am mai auzit gura spunând cine știe ce glume... îl așteptam să vină să-mi povestească bucurios cum a călătorit și cum a petrecut războiul.

Îl chem în bordelul meu. Sub sprâncenele dese nu mai lădăreau ochii mei și lui, ci îl ținea tîntuși în pămînt, ascunși sub genele nemigălate. Și la răstimpuri ofia, un oțat adînc pe care în vară cădea să-l stăpînească.

— Măzrac?

— Ordonați d-le Locotenent. Ești obosit?

— M'am hotărât astăzi noaptea, d-le Locotenent.

— Ce ai atunci?

— Tăcut că așteptam ori parcă ar fi vrut să spună ceva și totuși n'a spus.

— Măzrac, îi s'a întâmpinat ceva?

— Tăceam... Poate sub genele coborâte erau lacrimi, de acela nu le ridica.

Informațiuni

„Cercul juridic” prahovean, a fixat a doua adunare a sa pentru ziua de 19 Decembrie a. c., ora 5 p. m., tot la Baroul Trib. Prahova.

Va fi ținută conferința d-nul avocat N. Stroescu, subiectul anunțat fiind: „Un proces celebru”.

Cu această ocazie se va proceda și la alegerea comitetului.

Aflăm că o comisie compusă din membrii marcanți ai partidului liberal, s'a prezentat d-lui Ministru I. G. Duca, pentru a afla ce hotărâri s'au luat sau se vor lua cu privire la nenorocita stare de lucruri dela primăria nenorocităului nostru Municipiu.

Răspunsul a fost categoric: Se vor lua măsurile, pe cari rezultatul anchetei ce s'a făcut le impune, ceea ce ar însemna că se va dizolva actualul consiliu.

Dacă până acum s'a întârziat oarecum, a fost numai din cauza evenimentelor din ultimul timp, cari n'au dat pas să se ocupe cineva deapropo de ceea ce pentru noi e o imperioasă trebuință.

Cum am spus și altă dată socotim aceasta ca o satisfacție adusă străduințelor noastre. Dorim ca viitorul consiliu — ori din cine s'a forma — să aibă mai multă grijă și dragoste de binele public și de banii cetățenilor, cari se adună atât de greu și se risipește atât de ușor!

Aflăm că preotul Aurel St. Popescu, profesor secundar, a fost înaintat paroh al Bisericii „Sf. Împărații” din orașul nostru.

Îl știm preceput și harnic și-l dorim activitate ridică, atât de necesară zilelor de azi, îmbălsămate de materialism și prea sărace în gânduri frumoase și fapte înalțătoare.

În seara zilei de 10 Decembrie a. c., au fost convocati la Prefectură toți a. c. cari au fost socotiți că vor putea aduce o contribuție — de orice fel — pentru terminarea cât mai grabnică a Palatului de Justiție.

După cât am aflat, deoamdată nu s'au obținut de cât 10.000.000 lei, pe cari li vom avea înscrși în viitorul buget al județului.

Întru cât ar mai trebui ore o 40.000.000 lei, — nimica tot — se va aviza ulterior.

Grav merg lucrurile bune!

Anunțăm cititorilor noștri că începând cu numărul de față vom continua să apărăm cu o rubrică feminină, pentru care avem colaborarea distinsei Dr. Flora C. Părvulescu, soția conțentăului nostru Const. Părvulescu, profesor de astronomie la Universitatea din Cernăuți.

Vineri 16 Decembrie 1927, orele 9 seara în Sala Teatrului Modern, va avea loc un Marelui Festival adătat cu deschiderea cursurilor și conferințelor Uni-

versității Populare pe anul 1927 — 1928 cu o conferință a d-lui Nicolae Iorga despre „Ploiești în 1877” și cu reprezentarea legendei dramatice în 5 acte a d-lui N. Iorga „Fata Babei și a Moșneagului” jucată de elevii Școlii de Misionare din Văleni, cari vor executa dansuri și cântece naționale.

Festivalul are loc în beneficiul Școlii de Misionare, al Secției Filantropice și a Bibliotecii „Unității Funcționarilor Particulari”.

Din Mislea

Duminică 30 Decembrie 1927 a avut loc la închisoarea de femei Mislea, o frumoasă și înalțătoare serbare cu ocazia botolului a două deținute ce au trecut la religia Creștină Ortodoxă: una Suzana Vastie de religie mozaică și Maria Olaru — calvină — având ca naș pe d-l inginer Ioan F. Apostol.

După oficierea Sfintei Liturghii la care corul deținutei a dat răspunsurile, a urmat oficierea Sfintei Taine a botolului de către un sobor de zece preoți împreună cu Prea S. S. Protoiereș Iudeului, V. Opris, I. P. S. S. Patriarhul Regent care a ținut și a parte la această înalțătoare serbare, nu a putut veni, fiind suferind.

A urmat apoi o masă comună oferită de către d-na Eugenia Economu, directoare închisoarei Mislea, masă la care au participat toți cei prezenți printre cari noi am pe: d-l Eugen Bănescu consilier la Inalta Curte de Casație și Justiție cu familie, d-l Ioan N. Dimitriu, director general al închisorilor, ca delegat al Ministerului de Justiție, cu familie, d-l inginer Barbacioru cu domnișoare, d-l inginer Ioan F. Apostol cu d-na, domnișoarele Ogeorghiu, Măicuș și Plegoianu, d-l avocat Ciocazan fost primar al Craiovei, d-l C. Negulescu, director în Ministerul de Justiție, d-l Arh. Dăbuleșcu din Ministerul de Justiție, d-nii ingineri A. Constantinescu, Mocionăș, Meșeu, Roșcu, Căvada Ogeorghiu etc. etc.

După masă a fost o frumoasă surpriză pentru cei prezenți, — serbarea dată de deținutele închisorii. Serbarea a început cu un tablou viu reprezentând Justiția, Speranța și Credința. Apoi au urmat diverse cântece cântate de cor, cântec soluri și cântecuri de poză.

S. S. Protoiereș Opris a ținut o frumoasă cuvântare. A vorbit apoi d-l avocat Ciocazan arătând meritele actualei Direcțiuni și în special ale d-nei Economu și a Arhimandritului N. Ianculescu confesorul închisoarei, arătând că atunci când este dorința și voința de a lucra, rezultatele fărâșește așteptările. E drept și nu putem nici noi să nu relevăm munca dar și meritele de care actuala conducere a închisoarei a dat dovadă. A tuturor de pânzărie, de covoare, de jăcuri românești și broderie, mănuni de artă sub conducerea măiestrilor d-na Măleanu și încă a unci domnele al cărei nume îmi scapă. Dornitorii extrem de curate, patulile cu cerceafuri albe, fac să credem că suntem într-un pension național închisoare, din

care pricină — ni se spune — că d-l Prim-Procuror, la o inspecție, ar fi întrebat mirat că unde dorm deținutele?

Dar d-na Directoare nu se mulțumește numai cu atât. Deși închisoarea are biserici, totuși de mult de tot nu se mai oficiase acolo slujba religioasă. După sfârșitul d-sale a fost dat un preot confesor la închisoare, Arhimandritul N. Ianculescu, deși are un rol greu de îndeplinit, — rolul de păstor a unor proscrisi ale societății, — s'a achitat cum nu se poate mai bine de greaua sarcină ce i s'a încredințat. Datorită lui, tablourile suferitească a deținutei, începutul de către d-na Economu directoare închisorii, a conștient, a progresat și roadele încep să se vadă, — convertirea la creștinismul ortodox a celor două deținute.

N'am putea termina trecând cu vederea și nerelevând că o atmosferă nouă este astăzi la închisoare, unde din valorosul magistrat Ioan Dimitriu a eșit un bun director general de închisori și putem exclama mulțumiri, — era veche s'a terminat. Actualul director general al închisorilor nunțește mulți și dacă va fi secundat preluându-l de toți, astfel cum este secundat de d-na Directoare a Mislea, închisorile vor servi în adevăr spre corecție, iar nu spre școli de perfecționare instinctelor rele ca până azi.

Asistent.

Tribunalul Prahova secția I

Publicațiuni

În ziua de 22 Decembrie 1927, dela ora 9 dimineața în sus la domiciliul debitoarei Ana G. Soreșcu, din Ploiești strada Cimitirul Bobovani No. 1 bis, se va vinde la licitație publică averea mobilă mai jos notată aparținând numitei debitoare, după cererea și pentru despăgubirea cred. Ene Gogulescu din com. Sinata de suma de lei 10.000 (zece mii) plus 200 lei cheltuieli de judecată, osebite timbre și taxe de executare ce are a primi de la numita în baza sentinței civile cu No. 365 din 1927 a Trib. Prahova, l-a investită cu formula executorie, care confirmă cartea de judecată civilă cu No. 93/925 a jud. ocol Rural Podenț Vechi.

Averea scoasă în vânzare se compune din:

- 1) Un garderob cu ogiză mică.
- 2) Una oglindă mare de perete.
- 3) Patru scaune cu spate.
- 4) Un decimă fără greutate.
- 5) Trei paturi în tablă de lemn.
- 6) Un covor național mare de perete.
- 7) Zece canuri de lână toarse albe.
- 8) Una tîngire de aramă 6 Kgr.
- 9) Două mese.
- 10) Una sobă din fier.

Se face cunoscut că vânzarea se face pe bani gata.

Prim Președinte,
R. A. Cara-Hasse
Șef Portarel, Nicolau
No. 108579,
1927 Decembrie 9,
Dosar No. 9276/1927.

Reclama este
sufletul comerțului

Tribunalul Jud. Prahova s. I

PUBLIICAȚIUNE

D-na Anastasia Ion Marin Gheorghe, văduva din Ploiești str. Petre Cînta No. 29, prin petiția înreg. la No. 67834/927 a cerut acestui Tribunal a se da curs adresei Trib. Prahova s. III-a No. 18228/927 pentru că în conformitate cu dispozițiunile „urmalului” acestui tribunal No. 4210/927 să se scoată în vânzare cu licitație publică imobilul situat în Ploiești, str. Vasile Boerescu No. 27, în suprafața de 437 mp. împreună cu un corp de case vechi de zid și gard compus din o prăvălie cu pînă, trei camere, bucatărie și prispă având suprafața de 110 mp. pentru că din prețul ce va rezulta să se imparta între numita petiționară și Alexandrina Nicolae Petrescu, Dumitru Ion Gheorghe, Elena Coman I. Ristulescu și Anton Ion Ilie în calitate de tutore ad-hoc al minorilor Gherghina, Maria și Gheorghe Marin Gheorghe din Ploiești str. C. A. Rosetti No. 65 în conformitate cu dispozițiunile sentinței civile No. 370/925 a Trib. Prahova s. III investită cu formula executorie la No. 219/925 intrucât această avere nu se poate împărți comod în natura, cerere, care s'a admis de Tribunal prin jurnalul No. 9637/927.

Averea scoasă în vânzare se compune din:

Imobilul situat în Ploiești, str. Vasile Boerescu No. 27, învecinat la răsărit metri 29 cu Rița Nicolae și Nița Mihalea, la apus metri 27 vecin cu soții Coman Ristulescu, la miază-ză metri 15 vecin cu strada, la miază noapte metri 15,50 vecin cu Petre Ignătescu, având suprafața totală de m. 437.005. Pe acest teren se află un corp de casa construcție veche de zid și gard acoperit cu tablă, compusă din o prăvălie cu pînă, trei camere, bucatărie și prispă având suprafața de m. 110.

Vânzarea și adjudicarea sus menționatului imobil a fost fixată în ziua de 11 Noiembrie 1927 când Tribunalul prin jurnalul Nr. 11701 din 1927 pentru lipsa de concurență a amânât această vânzare pentru ziua de 27 Ianuarie 1928 care se va efectua în pretoriul Trib. Prahova s. I dela ora 8 jum. a. m. în sus.

Prețul acestui imobil și de la care se vor începe strîgările este de lei 133.400 fixat de expert prin actul de expertiză dela dosar.

Sunt somați toți aceia care pretind vre-un drept de chirie sau arenda privilegiu sau ipotecă să înainte Tribunalului pretențiunile lor sub pedeapsa de a nu li se mai ține în seamă.

Prim-Președinte,
R. A. Cara-Hasse
Șef Portarel
Ioanțescu
No. 105629, 1927 Noemb. 23
Dos. 4481/927

Citiți și răspândiți
ziarul „Libertatea”

Corpul Porțarel Trib. Prahova

PUBLIICAȚIUNE

În ziua de 16 Ianuarie 1928, dela ora 9 dimineața în sus, la domiciliul debitorului inginer Ion I. Apostol din Ploiești, strada Basarabi No. 4, se va vinde la licitație publică averea mobilă mai jos notată, aparținând numitului debitor după cererea și pentru despăgubirea creditorilor Soc. Radio Română din București, de suma de lei 35 mii valoare a 3617 jum. lire sterline cu valoare după cursul dela 3 Decembrie 1916, cu procentele legale de la întentarea acțiunii și până la achitare plus lei 600 cheltuieli de judecată și lei 10049 cu procentele legale dela 19 Mai 1925 și până la achitare plus 600 lei cheltuieli de judecată, osebite timbrele și taxele de executare, ce are a primi dela numitul în mod solidar cu soc. în nume colectiv Offields Supply & Co. în baza cărților de judecată comercială cu No. 968 și 969/927 ale Jud. Ocol 5 București investite cu formula executorie la No. 526 și 527/927.

Averea scoasă în vânzare se compune din:

- 1) Un birou de stejar masiv având un sertar în față și două dulapuri în părți;
- 2) Un birou de stejar vopsit roșu cu post a v verde d'asupra, 3 sertare în față și 2 dulapuri în părți;
- 3) Un birou de stejar cu post roșu d'asupra și trei sertare în față;
- 4) O masă rotundă de stejar pe 4 picioare;
- 5) O bibliotecă de stejar masiv fara geamuri, și sculptată în părți și cu 3 etajuri;
- 6) Un fotoliu de birou captșut cu piele și alte șapte scaune de birou cu paie;
- 7) O carionieră de stejar și o mașină de scris „Adeal”;
- 8) O lampă de birou și alte două lampi electrice (lustre) atârșate de tavan, din care una cu 3 becuri și 6 lumânări iar cealaltă cu 2 becuri;
- 9) Un covor așternut pe jos, 21/2 de 3 1/2 m. verde cu dese-

nuri pe el; 10) Douăzeci și cinci interuptoare electrice marca Siemens-Schuchert și 25 de casti de radio.

Se face cunoscut că vânzarea se face pe bani gata.

Șef Portarel,
Ialomieanu
Secretar, D. N.
No. 14597, 1927 D-brie 1
Dos. 901 și 902/927.

Prefectura Poliției Ploiești

Publicațiune de Vânzare

În baza adresei cu No. 30465/927 a d-lui Jude Ocol 1 Ploiești se publică spre generală cunoștință ca în ziua de 22 Decembrie anul 1927 ora 10 a. m. și următor s'a fixat termenul pentru vânzarea pe piața mare sau domiciliul său a averei sechestrate a debitorului Tom. Iliescu din Ploiești Bulevardul Ferdinand I No. 9 pentru despăgubirea creditorului Ioan Ionescu Tisescu din Ploiești cu suma de lei patruzeci de mii cu procentele legale dela 31 Iulie 1927 până la achitare plus două mii opt sute lei cheltuieli de judecată [osebite timbrele de executare în baza cărții de judecată comercială cu No. 961/927 a d-lui Jude Ocol 1 Ploiești].

Obiectele sechestrate supuse vânzării sunt:

- 1) 33 pachete desleguri de alamă pentru mobile;
- 2) 100 broaște pentru ust. îngropate;
- 3) 500 kgr. lanțuri diferite grosimi;
- 4) 200 bucati sape;
- 5) 36 bucati ramistanguri nichelate;
- 6) 9 foi tablă fier de o milime grosime;
- 7) 2 joagare mari;
- 8) 20 lacate negre mari;
- 9) 1000 kgr. circa balot;
- 10) 100 buc. pânza pentru fierastră;
- 11) 2 lazi cu cui.

Domnii amatori sunt invitați ca la ziua fixată să concureze la licitația ținută.

Comisar,

(ss) Alexandrescu

No. 37267, 1927 D-brie 13

Reparațiuni

de tot felul de: ARME și REVOLVERE Bromură, Oxid, Paturi de armă noi, modifițiuni și transformări de tot felul, Mașin de Cusut, de Scris și de Calcul, Cătoane, etc., execută în mod conșcinos

Atelierul de Armurărie și Mecanică de Precizie
ANTON STERLIC & VASILE CONSTANTINESCU
PLOIEȘTI — Bulevardul Ferdinand No. 58 — PLOIEȘTI

Vizitați

„TIPOGRAFIA ROMÂNEASCA” S. A.

Ploiești, Str. M. Kogălniceanu, 14

Bogat înzestrată cu caracterile de literă cele mai noi și mașini perfecționate, stă la dispoziția Onor. Publice, efectuând ori-ce fel de imprimare. — Legatorie de cărți. — În permanență imprimare gata.